

# FOAIE PAROHIALĂ SEPTEMBRIE 2024



tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro



## Ghetsemani

Totul a început în Grădina Măslinilor, când Isus aștepta trădarea lui Iuda și intrarea în Misterul Pătimirii, Morții și Învierii Sale. Le cere ucenicilor săi să vegheze împreună cu El: **„Apoi a venit la discipoli și i-a găsit dormind. Atunci i-a zis lui Petru: „Așa, n-ați putut veghea cu mine nici măcar un ceas?”** (Matei 26,40)

Prima misiune pe care Isus le-a dat-o ucenicilor săi a fost aceasta: **„Vegheați și rugați-vă!”**; era în Grădina Măslinilor, chiar înainte de a fi arestat. Se pare că această dorință a lui Isus, pe care El și-a exprimat-o chiar față de

Apostoli, s-a dovedit a fi foarte greu de îndeplinit. Cu toate acestea, **îndrăznesc să vă îndemn din toată inima: VEGHEAȚI!**

## Ce este Adorația?

**„Adorația euharistică este cel mai înalt act al unei creaturi umane față de Creatorul său, care se așează la picioarele Sale într-o atitudine de ascultare și de laudă filială, de reverență și de acceptare a tot ceea ce vine de la El, știind că numai El este suficient și numai El contează. Cei care adoră îl plasează în centrul atenției și al inimii lor pe Dumnezeu cel Preaînalt, Creatorul și Mântuitorul întregului univers.**

*Adorația euharistică este un timp petrecut în rugăciune în fața Sacramentului Euharistiei expus în mod solemn. Ne putem ruga în diferite moduri, dar cel mai bun mod este o rugăciune de meditație tăcută asupra misterului Iubirii cu care Isus ne-a iubit, până într-atât încât și-a dat viața și Sângele pentru noi. A adora înseamnă a ne lăsa iubiți de Dumnezeu pentru a învăța să-i iubim pe ceilalți... A adora înseamnă a intra în experiența Paradisului, pentru a fi mai concreți în istorie” (din Scrisoarea ÎPS Aurel Percă către preoți, persoane consacrate și credincioșii laici, pentru a-i îndemna la practica Adorației).*



## **Tabernacul**

*Tabernacul* este o nișă în peretele unei biserici romano-catolice sau un dulăpior din metal sau din lemn, de obicei în formă de biserică, în care se păstrează ciboriul care conține Ostiile consacrate. În ritul bizantin, tabernaculul (chivotul) are formă unei biserici și este așezat pe masa de altar.

**Preasfântul Sacrament este prezent zi și noapte în tabernacol. Acolo se află Cristos, cu Trupul, Sângele, Sufletul și Dumnezeirea Sa, sub chipul sacramental al pâinii.** De unde știm? Fiindcă așa a spus Cristos! Mai există vreo dovadă fundamentală? Niciuna, în afară de asta; dar oare ce dovadă poate fi mai puternică decât însuși cuvântul lui Dumnezeu? De aceea, **Euharistia este deasupra tuturor sacramentelor, fiind sacramentul credinței!**

Credincioșii cred că Isus Cristos

este cu adevărat prezent în mod sacramental în tabernacol, așa cum dumneavoastră sunteți prezenți citind aceste rânduri. Acest lucru face ca o biserică să fie diferită de orice altă clădire. Nu amvonul, nu orga, nu corul, ci **Cristos este în centrul oricărei biserici!** După cum chivotul era centrul cultului în Vechiul Testament, **tabernaculul și altarul sunt în centrul cultului Noului Testament.** Unele persoane ce intră într-o biserică spun că simt

„ceva diferit”, deși nu știu nimic despre Euharistie, așa cum poți simți căldura fără a ști sursa focului.

Dar pentru credincioșii care sunt mădulare ale Trupului Mistic al lui Cristos, Euharistia este însuși Cristos! **În fața Prezenței Sale Euharistice, ochii plecați ai celui păcătos află bogăție de lacrimi purificatoare; inima rănită de iubirea trădată răspunde la chemarea Mântuitorului Înviat. Aici, genunchiul se pleacă smerit, iar inima se înalță în adorație; aici, preoții și unii credincioși participă la Ora Sfântă, ca răspuns la îndemnul adresat de Isus în Grădina Măslinilor.** Aici este „pâinea coborâtă din cer” (In 6,41), care va rămâne cu noi „până la sfârșitul veacurilor” (Mt 28, 20). Aici se repetă episodul de la Emaus, fiindcă discipolii îl recunosc la Frângerea Pâinii (Lc 24, 30-31).

### Adorația

De ce să petrecem o oră pe zi adorându-L pe Isus și meditănd Scripturile? Fiindcă trăim la suprafața sufletelor noastre, știind prea puțin fie despre Dumnezeu, fie despre omul nostru lăuntric. Cele mai multe greutăți și dezamăgiri sunt din cauza greșelilor comise când ne facem planuri de viață. Uitând scopul vieții, am ajuns să ne îndoim că a trăi este ceva prețios în sine. Un os fracturat ne doare fiindcă nu mai e acolo unde ar trebui; sufletele noastre sunt în agonie fiindcă ele nu mai tind spre plinătatea Vieții, a Adevărului și a Iubirii, care este Dumnezeu.

**Adorația este timp petrecut înaintea Domnului și cu Domnul.**



**Dacă avem credință vie, nu este nevoie de alt motiv! Domnul ne-a cerut să facem asta.** „Așa, n-ai putut veghea cu mine nici măcar un ceas?” (Matei 26,40).

**Adorația ne ajută să aducem ispășire pentru păcatele lumii și ale noastre.** Cine va fi un Abraham pentru Sodoma, o Marie pentru cei care nu mai au vin? **Suntem mai puțin vulnerabili în fața ispitelor și a slăbiciunilor.** Venirea noastră în fața lui Isus în Preasfântul Sacrament este ca și cum un pacient tuberculos este scos la soare și la aer curat.

Adorația și meditația reprezintă rugăciune personală. Acela care, în viața de credință, se limitează la cele prescrise, seamănă cu muncitorul care lasă din mână uneltele în clipa când se aude fluierul, la sfârșitul programului. **Iubirea începe acolo unde se sfârșește datoria!**

Nu suntem obligați la Adorație și la meditație, tocmai aceasta este ideea. **Iubirea nu este niciodată silită.** Un om care iubește Inima Preasfântă a lui Isus nu este silit să îi ofere vreodată o Oră de Adorație. Oare pacientul îl iubește pe medicul ce îl taxează pentru fiecare vizită sau începe să-l iubească atunci când acesta îi spune: „Am trecut să văd cum te mai simți”?

**Ora Sfântă este trebuincioasă Bisericii.** A rămâne cu Cristos este unire spirituală, așa cum a insistat El în noaptea Cinei de pe urmă, când a voit să ne dea Euharistia: „*Rămâneți în mine și eu în voi!*”

(Ioan 15,4). Vrea să fim în Locuința Sa: „*pentru ca să fiți și voi acolo unde sunt eu*” (Ioan 14,3).

**Scopul acestei Foi parohiale este să ajute și să încurajeze cât mai multe suflete să dobândească o iubire înflăcărată față de Isus prezent în Preasfântul Sacrament al altarului, în Tabernacol sau expus în Ostensoriu, pentru Adorație.** Altfel spus, să dorească să-L iubească mai mult și mai concret pe Isus, să aloce zilnic un timp anume pentru a-și exprima această iubire. Pur și simplu, **să iubească să stea împreună cu El!**

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

***În Preasfântul Sacrament îl întâlnim cu adevărat pe Isus, îi împărtășim viața, îi simțim iubirea;*** în Euharistie poți înțelege că moartea și învierea lui Isus îți sunt destinate. Și, când îl adori pe Isus în Preasfântul Sacrament, îl primești de la El pe Duhul Sfânt și găsești pace și bucurie. ***Dragi frați și surori, să punem pe primul lor Sfânta Liturghie, să redescoperim adorația în comunitățile noastre!*** Să cerem harul de a avea foame de Dumnezeu și să nu fim niciodată sătui de ceea ce El ne pregătește.

(Papa Francisc)

Ori de câte ori preotul reînnoiește Jertfa euharistică, în rugăciunea de consacrare repetă: „Acesta este trupul meu...acesta este sângele meu”. O spune împrumutându-i vocea, mâinile și inima lui Cristos, care a binevoit să rămână cu noi și să fie inima pulsantă a Bisericii. Dar ***și după celebrarea misterelor divine, Domnul Isus rămâne viu în tabernacol: de aceea Lui îi este adusă laudă mai ales prin adorația euharistică.*** Mai mult, există o legătură intrinsecă între celebrare și adorație. Sfânta Liturghie, de fapt, este în sine cel mai mare act de adorație al Bisericii. „Nimeni nu mănâncă această carne - scrie Sfântul Augustin - dacă mai înainte nu a adorat-o”. ***Adorația în afara Sfintei Liturghii prelungește ceea ce s-a petrecut în celebrarea liturgică și face posibilă o primire adevărată și profundă a lui Cristos.*** [...]

***Fecioara Maria, Femeie euharistică, să ne introducă în secretul adevăratei adorații.*** Inima ei, umilă și simplă, era mereu reculeasă în jurul misterului lui Isus, în care adora prezența lui Dumnezeu și a Iubirii sale răscumpărătoare. ***Prin mijlocirea ei, să crească în toată Biserica credința în Misterul euharistic, bucuria de a participa la Sfânta Liturghie,*** în special duminicală, și avântul pentru a mărturisi imensa iubire a lui Cristos.

(Papa Benedict al XVI-lea)